

Sygn. akt: I C 612/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	sekr. Patrycja Zygmuntowicz

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2019 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa D. D.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda D. D. kwotę 1.033,12 złotych (jeden tysiąc trzydzieści trzy 12/100 złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 496,50 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

Sygn. akt I C 612/18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 30 marca 2018 roku **powód D. D.** wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. kwoty 1501,- zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 stycznia 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania podał, że w dniu 12 stycznia 2016 r., doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki A. (...) o nr rej. (...) należący do poszkodowanego A. P.. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej zawartej z pozwanym Towarzystwem (...). Powód nabył wierzycelność w drodze cesji. Szkodę zgłoszono pozwanemu który wypłacił odszkodowanie w kwocie 1.614,17 zł, która jest zaniżona. Powód dochodzi części roszczenia z odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po wydaniu decyzji o przyznaniu odszkodowania.

Pozwany (...) Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nie kwestionując okoliczności zdarzenia szkodowego i swojej odpowiedzialności co do zasady, zakwestionował roszczenie co do wysokości. Wskazał, że w toku postępowania likwidacyjnego zaspokoił w całości roszczenia odszkodowawcze powoda. Wypłacone odszkodowanie nie jest zaniżone i odpowiada niezbędnym i ekonomicznie uzasadnionym kosztom naprawy pojazdu. Zakwestionował też termin żądania odsetek.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 12 stycznia 2016r. w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki A. nr. rej. (...) stanowiący własność A. P.. Winę za spowodowanie zdarzenia ponosił kierujący pojazdem posiadający ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W.. Poszkodowany zgłosił szkodę do pozwanego Towarzystwa (...).

(bezsporne)

Pozwany, w wyniku postępowania likwidacyjnego, decyzją z dnia 25 stycznia 2016 r. przyznał i wypłacił kwotę 1614,17 zł tytułem odszkodowania za szkodę powstałą w pojeździe.

(okoliczność bezsporna potwierdzona decyzją pozwanego k.7i aktami szkody)

Powód nabył wierzytelność odszkodowawczą dotyczącą szkody komunikacyjnej od A. P. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 12.01.2016 r.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 6)

Całkowity koszt naprawy uszkodzonego w kolizji drogowej z dnia 12 stycznia 2016 r. samochodu A. (...) o nr. rej. (...) wynosi 2.647,29 zł brutto.

(dowód: opinia biegłego rzeczoznawcy samochodowego P. M. z dnia 20.11.2018r. – k. 133-138))

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Sąd ustalił stan faktyczny, w tym przebieg postępowania likwidacyjnego i wysokość wypłaconego odszkodowania na podstawie niespornych twierdzeń stron oraz wyżej wskazanych dowodów niekwestionowanych przez strony. Okolicznością sporną pomiędzy stronami pozostawała wysokość należnego odszkodowania. W tym zakresie zasięgnięto opinii biegłego sądowego, który w opinii z dnia 20.11.2018 r. oszacował wysokość szkody. Sąd w całości podzielił opinię biegłego. Jest ona jasna, logiczna i precyzyjna. Została sporządzona rzetelnie przez doświadczonego biegłego i w pełni odpowiada na postawione biegłemu pytania. Opinia zawiera logiczny wywód i ukazuje w sposób oczywisty dlaczego szacunki stron co do wysokości szkody różnią się. Biegły do swoich szacunków przyjął ceny części oryginalnych niezbędnych do wykonania odpowiedniej naprawy przywracającej pojazd do stanu sprzed szkody oraz przyjął przeciętne stawki robocizny - właściwe dla czasu i miejsca szkody (100zł/r.g.). Zakres szkody wynika wprost z dokumentacji pozwanego sporządzonej w toku likwidacji szkody. W szczególności – do czego w związku zarzutami pozwanego odniósł się biegły w opinii uzupełniającej - pozwany na etapie likwidacji szkody potwierdził, że elementami do naprawy lub wymiany są także reflektor i pokrywa silnika. W ocenie Sądu, wnioski opinii są wyważone i obiektywne. W związku z tym Sąd podzielił opinie biegłego i poczynił na jej podstawie ustalenia co do wysokości szkody w wysokości 2647,29 zł.

W niniejszej sprawie pozwany co do zasady nie kwestionował swej odpowiedzialności za skutki szkody, twierdził jedynie, że wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota całkowicie czyniła zadość roszczeniom powoda. Zarzuty pozwanego dotyczyły wysokości należnego odszkodowania powodowi i koncentrowały się na rodzaju części i stawkach roboczogodziny. Zarzuty te nie są trafne.

Zgodnie z treścią art. 363 § 1 kc poszkodowany jest uprawniony do wyboru sposobu naprawienia szkody. W szczególności może podjąć decyzję o przywróceniu pojazdu do stanu poprzedniego w drodze naprawy lub poprzestać na żądaniu zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej odpowiadającej szkodzi.

Ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody (art. 36 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z 22 maja 2003 r.), a obowiązek naprawienia szkody polega na wyrównaniu wszelkich negatywnych następstw kolizji – w tym wypadku zapłaty równowartości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu (art. 363 § 1 kc).

Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego świadczonego z tytułu ubezpieczenia OC jest określona granicami odpowiedzialności cywilnej posiadacza, kierowcy samochodu, którego odpowiedzialność wynika z art. 436 § 2 kc. i art. 361 § 1 i 2 kc. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego (por. np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSP 2002, z. 7-8, poz. 103, czy uchwała z dnia 21 marca 2003 r., III CZP 6/03, OSNC 2004, z. 1, poz. 4). Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, jak podkreślał Sąd Najwyższy, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy (por. np. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00, niepubl., wyroku z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00 niepubl.).

Wskazać należy, że poszkodowany ma pełne prawo do skorzystania z zakładu profesjonalnie zajmującego się naprawą pojazdów, który gwarantuje mu rzetelność wykonania prac blacharsko-lakierniczych na odpowiednim poziomie.

Sąd ustalił zatem wysokość należnego powodowi odszkodowania na sumę 1033,12 zł jako różnicę pomiędzy kosztami niezbędnymi do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody a kwotą wypłaconą dotychczas przez pozwanego (2647,29 zł – 1614,17)

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie, 361 kc, art. 363 k.k. i art. 805 kc oraz art. 36 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003 r. zasądził na rzecz powoda tą kwotę w pkt I wyroku.

Na podstawie art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 i 2 kc, art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) należało zasądzić odsetki ustawowe za opóźnienie od 26 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty ponieważ pozwany pozostawał w opóźnieniu, jeśli chodzi o spełnienie świadczeń dochodzonych w niniejszym postępowaniu po wydania decyzji . o ustaleniu i przyznaniu odszkodowania w zaniżonej kwocie.

W pozostałym zakresie powództwo oddalono (pkt. II. wyroku)

Ponieważ powód wygrał sprawę częściowo - w 69%. o kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc rozdzielając je stosunkowo pomiędzy stronami (pkt III) . Koszty powoda wyniosły 1356,19 zł (opłata od pozwu 76zł+ zaliczka wykorzystana 363,19zł+wynagr pełn. 900zł + opłata pełn. 17 zł) i przysługuje mu zwrot od pozwanego 69 % tej kwoty, to jest 935,70 zł. Koszy pozwanego wyniosły 1.417,- zł (zaliczka wykorzystana 319,70zł i 180,30zł+wynagr pełn. 900zł + opłata pełn. 17 zł) i przysługuje mu zwrot od powoda 31 % tej kwoty , to jest 439,20 zł. Ostatecznie więc pozwany zobowiązany jest zwrócić powodowi 496,50 zł.